

DRYSULATION

MINERALNY SYSTEM OCIEPLANIA ŚCIAN
ZEWNĘTRZNYCH BUDYNKÓW
Z ZASTOSOWANIEM STYROPIANU

INSTRUKCJA INSTALACJI

DRYSULATION

MINERALNY SYSTEM OCIEPLANIA ŚCIAN ZEWNĘTRZNYCH
BUDYNKÓW Z ZASTOSOWANIEM STYROPIANU

DS 02.3.01

I. WSTĘP

- A. Poniższa instrukcja opisuje etapy montażu systemu ocieplania ścian zewnętrznych budynków Dryvit Drysulation. Dodatkowo przed rozpoczęciem prac wykonawca powinien zapoznać się z następującymi dokumentami:
1. Aprobata Techniczną ITB AT-15-2717/2003.
  2. Kartami technicznymi produktów DS.02.4.01 do 05.
  3. Detalami konstrukcyjnymi DS.02.2.00.
  4. Projektem ocieplenia elewacji.
- B. Prace przy instalacji systemu Dryvit Drysulation powinny być wykonane przez doświadczonych wykonawców posiadających aktualny certyfikat przeszkolenia* wydany przez Dryvit.

II. USTALENIA WSTĘPNE

- A. Przed rozpoczęciem realizacji projektu wykonawca powinien przedstawić właścicielowi/projektantowi do aprobaty próbki, pokazujące wszystkie kolory i faktury opisane w projekcie. Próbkę powinny być przygotowane z tych samych produktów, przy użyciu tych samych narzędzi, wyposażenia i technik, co zaprojektowana elewacja. Zatwierdzone próbki należy zachować i udostępniać na placu budowy.
- B. Wykonawca powinien dokładnie zapoznać się z projektem i wyjaśnić ewentualne wątpliwości dotyczące rozwiązania detali, mocowania mechanicznego i inne.

III. SKŁADNIKI SYSTEMU DRYVIT DRYSULATION

- A. Zaprawy klejące do przyklejania płyt styropianowych
1. Mineralna modyfikowana zaprawa klejąca Dryhesive PLUS
    - a. Sucha mieszanka na bazie cementu wzbogacona żywicami syntetycznymi dająca po rozrobieniu wodą wysokiej jakości masę klejącą do przyklejania płyt termoizolacyjnych do podłoża mineralnego. Szczegółowe informacje – patrz karta techniczna DS 02.4.01.
- B. Warstwa termoizolacyjna
1. Płyty styropianowe PS-E FS 15 o wymiarach 1000 x 500 mm i grubości od 20 do 200 mm odpowiadające wymaganiom Dryvit – patrz karta techniczna DS 00.6.06. Zgodne z PN-EN-13163:2004 (EPS 70040 Fasada lub EPS 80 036 Fasada).
- C. Warstwa bazowa
1. Mineralna modyfikowana zaprawa klejąca Drycoat
    - a. Sucha mieszanka na bazie cementu wzbogacona żywicami syntetycznymi, dająca po rozrobieniu wodą wysokiej jakości masę klejącą do zatapiać siatki wzmacniającej na zewnętrznej powierzchni warstwy izolacyjnej. Szczegółowe informacje – patrz karta techniczna DS 02.4.02.

2. Alkalioodporna siatka wzmacniająca w kolorze niebieskim z czarnym nadrukiem Dryvit, wykonana z włókien szklanych odpowiednio preparowanych dla uzyskania kompatybilności z innymi materiałami systemu. Siatka klasyfikowana jest wg odporności warstwy bazowej na uderzenia i dostępna jest w następujących odmianach:
    - a. Standard Plus,
    - b. Panzer.
- D. Powłoka elewacyjna Dryvit – powinna mieć kolor i fakturę zatwierdzone przez projektanta lub właściciela.
1. Modyfikowane zaprawy tynkarskie Drytex
    - a. Suche mieszanki mineralne wzbogacone żywicami syntetycznymi, dające po rozrobieniu z wodą wysokiej jakości masy tynkarskie. Dostępne w trzech fakturach: Quarzputz, Sandblast, Sandpebble.
- UWAGA:** Tynki wymagają malowania farbą silikonową Silstar, akrylową Demandit lub silikatową Colorsil.
2. Farby elewacyjne
    - a. farba Demandit na bazie 100% polimerów akrylu dostępna w pełnej gamie kolorów Dryvit,
    - b. silikonowa farba Silstar dostępna w pełnej gamie kolorów Dryvit,
    - c. silikatowa farba Colorsil dostępna jest według określonych kolorów Dryvit.
- E. Inne materiały
1. Listwy startowe:
    - a. ze stali nierdzewnej, aluminium lub PCV, odpowiednie do grubości izolacji,
    - b. narożne ze stali nierdzewnej, aluminium lub PCV.
  2. Zestaw montażowy:
    - a. łączniki mechaniczne wbijane,
    - b. plastikowe łączki i podkładki dystansujące z PCV.
  3. Narożniki ze stali nierdzewnej, aluminium i PCV (z siatką wzmacniającą lub bez).
  4. Czysta woda.
  5. Łączniki mechaniczne (gdy wymagane w projekcie).
  6. Materiały uszczelniające.

IV. DOSTAWY, MAGAZYNOWANIE

- A. Wszystkie materiały Dryvit powinny być dostarczone na miejsce prac w oryginalnych, zamkniętych opakowaniach z nienaruszonymi etykietami. Nie należy używać materiałów budzących wątpliwości.
- B. Minimalna temperatura magazynowania dla farby
1. Demandit wynosi +7°C, czas magazynowania: 2 lata od daty produkcji podanej na opakowaniu, pojemniki należy chronić przed bezpośrednim wpływem promieniowania słonecznego,
  2. Silstar i Colorsil +7°C, czas magazynowania: 12 miesięcy od daty produkcji podanej na opakowaniu.
- C. Zaprawy klejące i tynkarskie należy przechowywać w oryginalnych opakowaniach chronionych przed wilgocią. Zapraw nie należy przechowywać dłużej niż 6 miesięcy od daty produkcji podanej na opakowaniu.

DRYSULATION

MINERALNY SYSTEM OCIEPLANIA ŚCIAN ZEWNĘTRZNYCH
BUDYNKÓW Z ZASTOSOWANIEM STYROPIANU

DS 02.3.01

V. WARUNKI PRACY

- A. Temperatura podłoża i otoczenia w czasie pracy i przez następne 24 godziny powinna być +4°C (podczas malowania +7°C). W tym czasie elewację należy chronić przed zamoczeniem i uszkodzeniem.
- B. Wszystkie powierzchnie nie objęte pracami należy chronić przed zabrudzeniem.
- C. Czasowa ochrona przed deszczem powinna być zapewniona do momentu ostatecznego zakończenia instalacji obróbek blacharskich i uszczelnień.
- D. Prace ociepleniowe należy koordynować z innymi pracami budowlanymi.
- E. W budynku nie może występować wilgoć wstępująca – kapilarna.
- F. Budynek powinien być wolny od wad wpływających na prawidłowe funkcjonowanie systemu ocieplenia.
- G. Pomiędzy rusztowaniem a ścianą należy zachować odpowiednią odległość, zgodnie z przepisami BHP, zaś kotwy zamontować ze spadkiem od ściany w celu prawidłowego odprowadzenia wody.

VI. OCENA I PRZYGOTOWANIE PODŁOŻA

- A. System Drysulation może być instalowany na następujących podłożach mineralnych: beton, żelbet, gazobeton, cegła, pustaki.
- B. W kilku miejscach ściany sprawdzić ewentualne odchyłki od pionu, w razie znacznych różnicowości ustalić z projektantem lub inwestorem sposób ich niwelacji.
- C. Należy upewnić się, że podłoże jest:
  - a. Czyste, suche, płaskie z tolerancją +/- 6 mm na promieniu 1,2 m, wolne od nalotów, wykwitów, łuszczących się farb i innych substancji osłabiających przyczepność. Maksymalne ugięcie L/240.
  - b. Takie samo jak wymienione w projekcie. Wolne od wilgoci technologicznej i kapilarnej. Podłoża mineralne powinny dojrzewać minimum 28 dni.
- D. Ubytki i nierówności można uzupełnić za pomocą mas wyrównujących Dryvit. Słabe, pyłące się podłoża można wzmocnić środkiem Strongsil.
- E. Przed przystąpieniem do przyklejania płyt styropianowych należy przeprowadzić próbę przyczepności spoiwa Dryhesive PLUS do podłoża.
  1. W kilku miejscach na powierzchni elewacji przykleić po 3 kawałki (100 x 100 mm) styropianu i pozostawić do wyschnięcia na czas 3 dni.
  2. Po 3 dniach wykonać próbę oderwania styropianu od podłoża.
  3. Podłoże jest odpowiednio mocne, jeżeli rozwarstwienie nastąpi w próbcie styropianu. W przypadku gdy klej odspoi się od podłoża, podłoże jest zbyt słabe i należy rozważyć możliwość poprawienia przyczepności przy użyciu środka Primax. Jeśli podczas odrywania nastąpi wyrwanie cienkiej warstwy podłoża, należy je zagruntować preparatem Strongsil i przeprowadzić ponownie test. Jeśli podczas testu nastąpi oderwa-

nie fragmentu podłoża oznacza to, że podłoże jest zbyt słabe i należy rozważyć inną metodę mocowania np. klejowo-mechaniczną lub mechaniczną.

VII. MOCOWANIE PŁYT STYROPIANOWYCH

- A. Należy sprawdzić, czy płyty styropianowe spełniają wymagania Dryvit (patrz karta techniczna DS. 00.6.06). W żadnym wypadku nie wolno używać zżółkłych, wypaczonych lub nierówno pociętych płyt.
- B. Mocowanie płyt styropianowych należy rozpocząć od zabezpieczenia dolnej krawędzi systemu: przy użyciu odpowiedniej listwy startowej bądź siatki Standard wywinętej spod powierzchni styropianu. W obu przypadkach pracę należy rozpocząć od wyznaczenia poziomej linii, która będzie stanowić dolną krawędź systemu.
  1. Zabezpieczanie krawędzi systemu siatką wzmacniającą.
    - a. Zaprawę klejącą Dryhesive Plus rozrobić z wodą wg instrukcji podanej w karcie technicznej DS 02.4.01. Przydatność do użycia gotowej masy klejącej wynosi ok. 1 h i zależy od warunków atmosferycznych.
    - b. Nad wyznaczoną wcześniej linią nanieść wstęgę spoiwa Dryhesive PLUS (szerokości ok. 50 mm), następnie wkleić pas siatki szerokości 0,4 m tak, aby po zamocowaniu pierwszego rzędu płyt można było ją wywinąć od spodu na ich powierzchnię.
  2. Mocowanie listwy startowej.
    - a. Listwę startową mocować tak, aby jej dolna krawędź pokrywała się z wcześniej wykreśloną poziomą linią.
    - b. Do mocowania używać łączników wbijanych w odstępach około 30 cm.
    - c. Nierówności podłoża niwelować przy użyciu podkładek dystansujących z PCV.
    - d. Listwy łączyć przy użyciu plastikowych łączników.
    - e. Na narożach budynku mocować listwy narożne.
- C. Zaprawę Dryhesive PLUS rozrobić z wodą wg instrukcji podanej w karcie technicznej DS 02.4.01. Przydatność do użycia gotowej masy klejącej wynosi ok. 1 godziny i zależy od warunków atmosferycznych.
- D. Masę klejącą Dryhesive PLUS nakładać na płyty metodą pasmowo-punktową („ramki i placki”).
  1. Ramka: szer. ok. 5 cm, odpowiedniej grubości, 6 placków odpowiedniej grubości i średnicy ok. 10 cm wewnątrz ramki.

UWAGA: Masę klejącą nakładać tylko na powierzchnię płyt termoizolacyjnych, nigdy na podłoże.
- E. Natychmiast po nałożeniu masy klejącej płytę docisnąć do podłoża i dosunąć do krawędzi sąsiedniej płyty tak, aby masa klejąca nie dostała się pomiędzy płyty.
- F. Płyty układać w cegielkę z przewiązaniem na narożach budynku.
- G. Przerwy dylatacyjne.
  1. W miejscach wskazanych w projekcie oraz na dylatacjach w konstrukcji budynku należy wykonać dylatację.
    - a. Przed mocowaniem płyt styropianowych wzdłuż przerwy dylatacyjnej przykleić pasy siatki, które w następnym etapie będą mogły być wywinęte na

- powierzchnię płyt (szerokość wywinięcia co najmniej 60 mm).
- b. Przy przyklejaniu płyt również ich boczną krawędź (od strony dylatacji) i fragment powierzchni pokryć warstwą spoiwa Dryhesive.
  - c. Po przyklejeniu płyt do podłoża wystające spod ich powierzchni pasy siatki zatopić w świeżej masie przy użyciu pacy ze stali nierdzewnej.
  - d. Do wykonania dylatacji można zastosować również listwę dylatacyjną:
    - podczas mocowania płyt należy pozostawić między nimi przerwę dylatacyjną o szerokości ok. 20 mm,
    - powierzchnię płyt przy krawędziach szczeliny dylatacyjnej pokryć warstwą spoiwa Drycoat o grubości ok. 2 mm i szerokości ok. 60 mm po każdej stronie,
    - umocować listwę dylatacyjną w szczelinie, wtapiając brzegi listwy w przygotowane uprzednio spoiwo,
    - po wklejeniu listwy dylatacyjnej powierzchnię płyty styropianowej pokryć warstwą spoiwa Drycoat i zatopić w nim siatkę (p. VIII).
- H. Złącza kompensacyjne.
1. W miejscach styku systemu z innymi materiałami należy wykonać złącze kompensacyjne.
    - a. Przed mocowaniem płyt styropianowych wzdłuż złącza przykleić pasy siatki, które w następnym etapie będą mogły być wywinięte na powierzchnię płyt (szerokość wywinięcia co najmniej 60 mm).
    - b. Przy przyklejaniu płyt również ich boczną krawędź (od strony złącza) i fragment powierzchni pokryć warstwą spoiwa Dryhesive.
    - c. Po przyklejeniu płyt do podłoża wystające spod ich powierzchni pasy siatki zatopić w świeżej masie przy użyciu pacy ze stali nierdzewnej.
  - I. Okna, drzwi i inne otwory elewacyjne.
    1. Powłoka termoizolacyjna powinna być oddzielona od ościeżnic i elementów mechanicznych poprzez odpowiednią przerwę kompensacyjną. Patrz punkt VII.I i Detale Konstrukcyjne Systemu Dryvit Drysulation DS 02.2.00.
    2. Wokół wszystkich ościeży płyty termoizolacyjne powinny być ułożone tak, aby ich krawędzie nie leżały na przedłużeniu krawędzi otworów. Patrz Detale Konstrukcyjne Systemu Dryvit Drysulation. Ułożenie takie minimalizuje możliwość pojawienia się pęknięć.
    3. Naroża wszystkich otworów należy wzmocnić dodatkowymi kawałkami siatki o wymiarach 25 x 30 cm zatopionymi na powierzchni płyt pod kątem 45 stopni. Patrz detale DS 02.2.00. Nad otworem w celu dodatkowego zabezpieczenia przed rozprzestrzenianiem ognia można stosować pas z wełny mineralnej o szerokości ok. 300 mm i długości odpowiednio o 300 mm większej z każdej strony od otworu okiennego. Nie jest to jednak wymagane.
  - J. Płyty styropianowe powinny tworzyć ciągłą powłokę termoizolacyjną.
    1. Wszystkie szpary pomiędzy płytami o szerokości większej niż 1,5 mm należy wypełnić materiałem termoizolacyjnym np. odpowiednio przyciętymi klinami ze styropianu.
    2. Szpar nie wolno wypełniać masą klejącą.
  - K. Powierzchnia powłoki termoizolacyjnej musi być równa.
    1. Płaszczyznę należy sprawdzić przy użyciu łaty o długości co najmniej 2,5 m.
    2. Wszystkie nierówności większe od 1,5 mm usunąć przy użyciu pacy z papierem ściernym. Cała powierzchnia styropianu powinna być przeszlifowana.

UWAGA: Szlifować należy ruchami okrężnymi, nigdy równoległe do połączeń płyt. Powstały pył dokładnie usunąć.
  - L. Na tym etapie prac należy wykonać przewidziane w projekcie boniowania.
    1. Przy użyciu sznurka wyznaczyć linie boniowania.
    2. Rowki o odpowiednim kształcie wyciąć, posługując się długą prowadnicą i boniarką.

UWAGA: Rowki mogą mieć tylko taką głębokość, aby pozostała warstwa termoizolacji miała grubość minimum 25 mm.
  3. W rowkach na całej długości boniowania zatopić pasy siatki wzmacniającej. Siatka powinna mieć taką szerokość, aby była zatopiona również na powierzchni płyt styropianowych – minimum 6 cm po każdej ze stron boniowania.
  4. Metodą alternatywną może być profil do boni.
- M. W przypadku standardowego zastosowania oraz prawidłowo przygotowanego podłoża stosowanie łączników mechanicznych nie jest wymagane. Mocowanie mechaniczne stosować odpowiednio do zaleceń projektanta, jeśli jest przewidziane w projekcie ocieplenia.
  1. Liczba, rozmieszczenie i rodzaj łączników powinny być podane w projekcie.
  2. Łączniki wbijać dopiero po wyschnięciu kleju, nie wcześniej niż 24 godziny od momentu przyklejenia płyt.
- ### VIII. ZATAPIANIE SIATKI WZMACNIAJĄCEJ
- A. Przed przystąpieniem do zatapienia siatki wzmacniającej należy sprawdzić stan powierzchni płyt styropianowych.
    1. Ewentualne nierówności zniwelować w sposób opisany w punkcie VII.K.
    2. Ubytki uzupełnić.
    3. Wgłębienia powstałe w miejscach montażu łączników mechanicznych zaspachlować przy użyciu masy klejącej Drycoat.
  - B. Na powierzchni elewacji nienarażonej na uderzenia zaleca się wykonanie standardowej warstwy bazowej przy wykorzystaniu jednej warstwy siatki wzmacniającej Standard. W tym celu należy:
    1. Przygotować masę klejącą Drycoat w sposób opisany w karcie technicznej DS 02.4.02.
    2. Posługując się pacą ze stali nierdzewnej, na powierzchni nieco większej od szerokości i długości przyciętego pasa siatki naciągnąć ciągłą warstwę masy Drycoat o grubości ok. 1,5 mm.

3. Siatkę wzmacniającą natychmiast przyłożyć do świeżej masy i zatapiać przy użyciu tej samej pacy ruchami wzdłuż włókien od środka ku brzegom. Siatka musi być dokładnie zatopiona, tak aby na powierzchni nie był widoczny jej kolor. Miejsca z prześwietlającym kolorem siatki wyrównać cienką warstwą masy Drycoat.
  4. Siatkę należy układać na zakładkę minimum 60 mm. Tylko takie ułożenie gwarantuje poprawne przeniesienie naprężeń przez warstwę bazową.
  5. Na narożnikach wewnętrznych siatkę należy zakładać na każdą ze ścian na szerokość 200 mm. Patrz detale DS 02.2.00.
  6. Narożniki zewnętrzne należy zabezpieczyć w jeden z poniższych sposobów:
    - a. Siatkę zatapiać z zakładem po 200 mm na każdą ze ścian.
    - b. Przed zatapianiem siatki przykleić narożniki z siatką wzmacniającą lub narożniki z siatki Panzer. Po wyschnięciu spoiwa zatopić pojedynczą warstwę siatki Standard.
  7. Tak wykonaną warstwę bazową należy chronić przed zamoczeniem i pozostawić do wyschnięcia na czas ok. 24 godzin (20°C, 55% wilgotności względnej powietrza).
- C. Tam, gdzie elewacja narażona jest na uderzenia, np. na balkonach i w sąsiedztwie ciągów komunikacyjnych, przed wykonaniem standardowej warstwy bazowej zaleca się zatopić warstwę siatki Panzer.

W tym celu należy:

1. Przygotować masę klejącą Drycoat w sposób opisany w karcie technicznej DS 02.4.02.
2. Posługując się pacą ze stali nierdzewnej, na powierzchni nieco większej od szerokości i długości przyciętego pasa siatki, naciągnąć ciągną warstwę masy Drycoat grubości ok. 2,0 mm.
3. Siatkę wzmacniającą Panzer natychmiast przyłożyć do świeżej masy i zatapiać przy użyciu tej samej pacy ruchami wzdłuż włókien od środka ku brzegom.
4. Ze względu na grubość siatki Panzer nie należy układać na zakładkę, lecz na styk.
5. Tak wykonaną warstwę Panzer należy chronić przed zamoczeniem i pozostawić do wyschnięcia na czas ok. 24 godzin (20°C, 55% wilgotności względnej powietrza).
6. Następnie zatopić siatkę Standard wg instrukcji w punkcie VIII.B W przypadku gdy siatka Panzer układana jest w pasach poziomych najlepszym rozwiązaniem jest układanie siatki Standard w pasach pionowych i odwrotnie.

IX. NAKŁADANIE POWŁOKI WYKOŃCZENIOWEJ DRYVIT

A. Układanie tynków Drytex.

1. Przed przystąpieniem do nakładania tynku Drytex warstwa bazowa powinna być sucha, równa i dobrze związana. Czas schnięcia warstwy bazowej wynosi 24 godziny (20°C, 55% wilgotności względnej powietrza) i może być dłuższy przy niesprzyjających warunkach atmosferycznych. Należy sprawdzić, czy siatka została dokładnie zatopiona, nierówności zeszlifować pacą z papierem ściernym.
2. Przygotowanie tynku Drytex do użycia.
  - a. Zaprawę tynkarską Drytex rozrobić z wodą wg. instrukcji podanej na opakowaniu lub w karcie technicznej DS 02.4.03.
3. Uwagi ogólne.
  - a. Wszystkie wyprawy elewacyjne Dryvit muszą być nanoszone metodą ciągłą aż do naturalnych przerw takich jak naroża budynku, dylatacje lub linie taśmy maskującej. Należy zapewnić odpowiednią liczbę pracowników i rusztowań. Należy zachować odpowiednią odległość pomiędzy ścianą a rusztowaniem, zgodną z przepisami BHP.
  - b. Unikać prac na silnie nasłonecznionych i nagranych powierzchniach.
4. Masę tynkarską nakładać przy użyciu czystej pacy ze stali nierdzewnej na grubość największych ziaren kruszywa.

UWAGA: Wyprawy nie należy nakładać wewnątrz dylatacji.

5. Fakturę kształtować na świeżo nałożonym materiale, poprzez zatarcie pacą plastikową. W celu uzyskania jednolitego wzoru zacieranie powinno być wykonane tymi samymi ruchami ręki i tymi samymi narzędziami na całej powierzchni ściany. W chłodne dni między nakładaniem tynku a zacieraniem może być wymagana chwila przerwy.
6. Nałożoną powłokę należy chronić przed zamoczeniem i uszkodzeniami do momentu całkowitego wyschnięcia, pomalowania oraz zakończenia montażu uszczelnień i obróbek blacharskich. Czas osiągnięcia pełnych parametrów tynku Drytex wynosi 28 dni.
7. Kolor tynku uzyskiwany jest poprzez malowanie farbą akrylową Demandit, farbą silikonową Silstar bądź farbą silikatową Colorsil.

UWAGA: Tynku Drytex nie wolno pozostawić na elewacji bez pomalowania farbą elewacyjną.

DRYSULATION

MINERALNY SYSTEM OCIEPLANIA ŚCIAN ZEWNĘTRZNYCH
BUDYNKÓW Z ZASTOSOWANIEM STYROPIANU

DS 02.3.01

- B. Malowanie farbą elewacyjną.
1. Jeśli podczas układania zaprawy tynkarskiej Drytex na suchej warstwie bazowej Drycoat i przez następną dobę temperatura podłoża i powietrza wynosiła +20°C, a wilgotność względna powietrza 55%, to tynk można malować farbą po 48 godzinach. W gorszych warunkach pogodowych czas ten ulega wydłużeniu. Jest to szczególnie istotne jesienią, kiedy występują niskie temperatury i wysoka wilgotność względna powietrza. Przy niskich temperaturach i wysokiej wilgotności względnej powietrza zaleca się odczekać ok. 7 dni. Zbyt wczesne użycie farby może spowodować powstanie wykwitów, odbarwień, a nawet – przy wilgotnym tynku – pęcherzy.
  2. Farbę Demandit należy stosować w temperaturze powyżej +7°C. Niska temperatura i wysoka wilgotność powietrza mogą spowodować odbarwienie farby. Farbę Silstar i Colorsil należy stosować w temperaturze powyżej +5°C. Niska temperatura i wysoka wilgotność mogą spowodować odbarwienie farby.

UWAGA: *Farb nie należy rozcieńczać!*

3. Przed użyciem farbę dokładnie wymieszać.
4. Farbę nakładać w dwóch cienkich powłokach wałkiem do farb elewacyjnych.
5. Elewacje należy chronić przed zamoczeniem i uszkodzeniami do momentu całkowitego wyschnięcia, oraz zakończenia montażu uszczelnień i obróbek blacharskich.

X. INSTALACJA USZCZELNIEŃ

1. Uszczelnieniu podlegają wszystkie dylatacje, złącza kompensacyjne i miejsca styku systemu z innymi elementami budynku np. obróbkami blacharskimi (patrz detale konstrukcyjne systemu DS 02.2.00).
2. Przed instalacją uszczelnień wewnętrzne powierzchnie dylatacji i złączy kompensacyjnych

należy pomalować środkiem Color Prime lub odpowiednią farbą elewacyjną.

3. Uszczelnienia należy wykonać przy użyciu produktów dostępnych na rynku, postępując zgodnie z zaleceniami producenta.

XI. NAPRAWY

- A. Wszystkie uszkodzenia systemu wymagają natychmiastowej naprawy.
1. W przypadku gdy przyczyną uszkodzenia jest penetracja wody pod powierzchnię systemu na skutek nieszczelności uszczelnień, należy:
    - a. wymienić uszczelnienie,
    - b. przy użyciu ostrych narzędzi usunąć odspojone fragmenty powłok systemu,
    - c. dokonać naprawy, tak aby zapewnić ciągłość wszystkich warstw systemu Drysulation.
  2. W przypadku gdy uszkodzenie ma charakter mechaniczny, postępować zgodnie z instrukcjami zawartymi w podręcznym poradniku instalacji.
- B. Do napraw używać tych samych materiałów, które zastosowano przy instalacji systemu.
- UWAGA:** *Pomimo użycia powłok elewacyjnych o tym samym numerze koloru, kolor elewacji może się różnić na skutek oddziaływania czynników atmosferycznych. Z czasem różnice powinny ulec zatarciu.*

XII. MYCIE I KONSERWACJA

- A. Konserwację elewacji wykończonej w technologii Dryvit Drysulation prowadzić zgodnie z zaleceniami podanymi w ulotce Konserwacja i Odnawianie DS. 00.6.01.

XIII. SERWIS DRYVIT

- A. Dryvit prowadzi bezpłatne szkolenia na placu budowy dla przyszłych wykonawców systemów Dryvit.
- B. W celu uzyskania bliższych informacji prosimy o skontaktowanie się z naszą firmą lub regionalnym przedstawicielem.

*Mienny Certyfikat Przeszkolenia stwierdza, że pracownicy danej firmy zostali poinstruowani odnośnie prawidłowego sposobu instalacji systemów Dryvit, otrzymali odpowiednie instrukcje, a także odbyli praktyczny trening na placu budowy. Każdy z wykonawców jest niezależną firmą i sam ponosi odpowiedzialność za przeszkolenie swoich pracowników. Dryvit nie odpowiada za jakość prac przeszkolonego wykonawcy. Informacje zawarte w tej instrukcji odpowiadają standardowym zaleceniom odnośnie instalacji detali systemu Dryvit Outsulation oraz przedstawione są w dobrej wierze. Firma Dryvit Systems nie ponosi odpowiedzialności, wyrażonej wprost lub w domyśle, za efekt architektoniczny i wykonanie prac inżynierskich i instalacyjno-budowlanych. Jeżeli chcą się Państwo upewnić, że posiadają najnowsze i kompletne informacje, prosimy o kontakt z naszą firmą.